

Juledag

Johannes 1:1 – 14,

Hebræerbrevet 1:1 – 4,

Esajas 9:2 – 7 (egentlig tekst til juleaften)

Glædelig jul! Nu er det endelig dagen! Og så måske ikke alligevel. Butikkerne pynter allerede til nytår og store-byttesdag, og for mange mennesker er julen kulmineret d. 24. om aftenen. Vi skal videre. – Men julefejringen varer til Hellig3Konger. Vi er lige begyndt, og juledag er den første af kirkens 3 store højtidsdage, Jul, Påske og Pinse.

Hvor Lukas, i "Juleevangeliet," fortæller om Jesu jordiske fødsel, uden på nogen måde at udelade det himmelske, repræsenteret ved englene, så begynder Johannes før verdens skabelse og med Jesu guddommelighed. Begyndelsesordene "I begyndelsen" leder straks tankerne mod Bibelens aller første ord: "I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden." – Men nu får vi at vide, hvordan det var før den begyndelse! I begyndelsen var Ordet, som var Gud! Ved siden af kirkehistorien har der hele tiden været spekulationer om, hvorvidt Jesus måske i virkeligheden bare er et almindeligt menneske, og hvornår han i så fald evt. blev Guds søn. Allerede da Johannes skrev sit evangelium, var der disciple af Johannes Døber, som var i tvivl om, hvorvidt Jesus var "mere end" Johannes. (Derfor indskuddet vers 6 – 8) Alle de spekulationer fejler dagens tekst væk!

Skriftsteder om at Jesus er Gud: Joh 1:18, Rom 9:5, Tit 2:13, Heb 1:8 2. Pet 1:1 og 1. Joh. 5:20. At møde Jesus, er at møde Gud: Joh 12:45, 14:10.

Jesus er Guds levende Ord, der skaber, hvad det nævner 1. Mos. 1:3. Han har været før skabelsen: "Alt blev til ved ham, og uden ham blev intet til af det, som er".

Jesus er Verdens lys, Johs. 8:12, – et tema, der både spiller på den første skabelsesberetning, og som bliver udfoldet i Johannes evangeliet og Johannes brevene.

Guds Ordet blev kød, blev menneske. Når vi metodister i trosbekendelsen siger "legemets opstandelse" i stedet for "kødets", er det for at markere, at "kødet" i NT står for det faldne menneske, særligt hos Paulus. At Ordet blev kød, betyder at Jesus blev en del af den fra Gud bortvendte menneskehed. Men uden selv nogen sinde at vende sig bort fra Gud! Han vedblev at være fuld af nåde og sandhed. Der er intet mørke i ham. Og derfor kan han bane vejen for os til at blive Guds børn. – Han tager bolig iblandt os, betyder ordret, at han slår sit telt op hos os, hvilket leder tanker til Guds nærvær i både Tabernaklet, som er teltet i ørkenen, og i templet i Jerusalem. Nu er Guds nærvær hos os i Jesus. Og efter pinsedag, ved Helligånden, i alle mennesker.

Esajas teksten, som egentlig hører til juleaften i denne tekstrække, beskriver fødslen af en kongesøn, som skal redde folket. Teksten er fra 700-årene f.Kr. hvor Esajas virkede i Jerusalem. Assyrierne belejrede Jerusalem, efter at de i år 722 havde indtaget Samaria og bortført nordrigets befolkning til Assyrreriget, hvor folket faktisk forsvinder totalt! Hvem denne ventede kongesøn i Jerusalem historisk er, ved vi ikke. Men kirken har altid opfattet teksten, som en beskrivelse af den flere hundrede år senere ventede Jesus.

Mørket og lyset er også i denne Esajas-tekst, som hos Johannes, en beskrivelse af menneskenes eksistens uden for Gud og i fællesskab med Gud. Et barn, en søn gør dette fællesskab med Gud mulig! Han beskrives som en befrier fra slaveri og fangenskab, hvilket kirken forstår både bogstaveligt og som befrielse fra bortvendthed fra Gud og de katastrofale følger heraf.

I julens evangelietekster hører vi om navnene Jesus, som betyder frelser, og Immanuel = Gud med os. Her får vi flere af hans navne og egenskaber.

Hebræerbrevs teksten er en af de stærkeste beskrivelser af, hvem Jesus er. Han er Guds herligheds glans, og Guds væsens udtrykte billede. Herfra kan alle ikonmalere begynde! Og

alle mennesker ser sit forbillede, sit ophav og sin bestemmelse! Et helligt liv til Guds lighed er mulig! Glædelig jul!